புரட்சிப்
பெரியார் முழக்கம்
www.dvkperiyar.com

திராவிடர் விடுதலைக் கழக வார ஏடு | ஆசிரியர் : விடுதலை இராசேந்திரன் | PURATCHI PERIYAR MUZHAKAM

• திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2057 • நவம்பர் (NOVEMBER) 19, 2026 • புரட்சி 26 • முழக்கம் (ISSUE) 47 • விலை(PRICE) ரூ.6.00

உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பார்ப்பனியம்

உச்சநீதிமன்றம் அமைத்த குழுவின் அதிர்ச்சி தகவல்கள்

அய்.அய்.டி போன்ற உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பார்ப்பனர்களால் திணிக்கப்படும் ஜாதிப் பாகுபாடுகளால் பட்டியலின பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் மனத்துயரத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். அது தற்கொலைகளில் முடிகிறது. நிறுவனத்தின் கல்விச் சூழலே மாணவர்களைப் புறக்கணித்து அவமதிப்பதாக இருக்கிறது என்று உச்சநீதிமன்றம் அமைத்த ஆய்வுக்குழு தனது அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறது. இதுகுறித்து இந்து ஆங்கில நாளேடு நவம்பர், 16,2026 அன்று வெளியிட்ட கட்டுரை...

When institutional safeguards fail

The recent case at IIT Bombay involving alleged caste discrimination in connection with a student's death has renewed concerns about such incidents across higher educational institutions in India. Viewing these incidents solely through the lens of a student's personal circumstances is likely to obscure the prevalence of caste-based discrimination and the role of an unsupportive campus environment in contributing to psychological distress.

Recognising that student suicides raise concerns beyond immediate cases, the Supreme Court constituted a National Task Force (NTF) in 2025 to examine existing institutional mechanisms for mental health support in higher educational institutions.

The NTF's visits reveal the persistence of subtle forms of caste discrimination across higher educational institutions. The report documents allegations of discrimination in oral assessments, humiliation of students admitted through

Safira Hussain
is a Ph.D. scholar at Jamia Millia Islamia

Sanjay Kumar
is a Professor at CSDS and an election analyst

1,264 institutions (87%) reported having established an EOC. However, their formal existence did not necessarily translate into effective functioning.

A total of 2,473 complaints had been registered under the UGC's 2012 Promotion of Equity in Higher Education Regulations, of which 2,430 had been resolved, and 43 remained pending. According to the data made available by the UGC, 10 States reported zero complaints, while 25 reported no pending complaints. The report states that formal complaints of caste discrimination are minimal not because grievances are absent, but because students fear administrative backlash, academic targeting, or harm to their degree prospects.

These concerns find further support in an empirical study by the Centre for Policy Research in Higher Education, cited in the NTF's report. The study covered 12 higher education institutions across Bihar, Delhi, Maharashtra, Keralam, Karnataka, and Uttar Pradesh. It shows how everyday interactions, hostel life, and participation in campus activities. About 69% reported inadequate teacher support, while about 72% reported some form of discrimination during teaching sessions. About 88% reported social isolation.

Five years later, the UGC notified the Promotion of Equity Regulations, 2012, which provided for setting up Equal Opportunity Cells and SC/ST Cells to protect students from caste-based discrimination. These regulations were sought to be replaced by the UGC (Promotion of Equity in Higher Education Institutions) Regulations, 2026, which introduced time-bound procedures for handling complaints. However, the Supreme Court kept the 2026 regulations in abeyance.

Gaps in student support

The shortcomings extend beyond grievance redressal to mental health support. The NTF's interim report found that 65% of the 2,119 higher educational institutions that responded to its survey did

மும்பையில் மாணவர் ஒருவரின் மரணத்துடன் தொடர்புடையதாகக் கூறப்படும் ஜாதியப் பாகுபாடு சம்பவம், இந்தியாவில் உள்ள உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் இதுபோன்ற சம்பவங்கள் குறித்த கவலைகளை மீண்டும் எழுப்பியுள்ளது. இத்தகைய சம்பவங்களை ஒரு மாணவரின் தனிப்பட்ட சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் மட்டும் பார்ப்பது, ஜாதியப் பாகுபாடு எந்த அளவுக்குப் பரவியுள்ளது என்பதையும், மாணவர்களின் மனஉளைச்சலுக்குக் காரணமாக அமையும் ஆதரவற்ற கல்விச் சூழலின் பங்கையும் மறைத்துவிடக்கூடும்.

மாணவர்களின் தற்கொலைகள் உடனடியாகத் தெரியக்கூடிய சம்பவங்களைத் தாண்டியும் கவலைகளை எழுப்புகின்றன என்பதை உணர்ந்த உச்ச நீதிமன்றம், 2025ஆம் ஆண்டில் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் மனநல ஆதரவுக்காக நடைமுறையில் உள்ள அமைப்புகளை ஆய்வு செய்ய தேசியப் பணிக்குழு (NTF) ஒன்றை அமைத்தது. தேசியப் பணிக்குழு நடத்திய ஆய்வுகள், உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் நுட்பமான பல்வேறு வடிவங்களில் ஜாதியப் பாகுபாடு தொடர்ந்து நிலவுவதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

அந்த அறிக்கையில், வாய்மொழித் தேர்வுகளில் பாகுபாடு காட்டுதல், இடஒதுக்கீட்டின் மூலம் சேர்க்கை பெற்ற மாணவர்களை அவமதித்தல், இடஒதுக்கீட்டின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை அணுகுவதில் தடைகளை ஏற்படுத்துதல், ஜாதியப் பாகுபாடு குறித்து கேள்வி எழுப்புபவர்களைத் துன்புறுத்துதல் போன்ற குற்றச்சாட்டுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மேலும், ஜாதி, வர்க்கம், பாலினம் மற்றும் பிற வகையான பாகுபாடுகள் குறித்துப் பாதுகாப்பாக விவாதிப்பதற்கான இடங்கள் பெரும்பாலான கல்வி நிறுவனங்களில் இல்லை என்பதையும் தேசியப் பணிக்குழு கண்டறிந்துள்ளது. முறையான புகார் தீர்வு அமைப்புகள் இருந்த இடங்களில்கூட, அவை குறித்த விழிப்புணர்வும் அவற்றின் செயல்பாடுகள் மீதான நம்பிக்கையும் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தன.

அதிகாரமற்ற சமத்துவ மையம்

தேசியப் பணிக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை, பல கல்வி வளாகங்களில் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட அமைப்புகளில் ஒன்றாக சம வாய்ப்பு மையம் (Equal Opportunity Cell - EOC) இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறது. தேசியப் பணிக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ள பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் (UGC) ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தரவுகளின்படி, மொத்தம் 1,456 உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. இவற்றில் 1,264 நிறுவனங்கள் (87%) சம வாய்ப்பு மையத்தை (EOC) அமைத்துள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளன. இருப்பினும், அவை பெயரளவில் இருப்பது மட்டுமே, திறம்படச் செயல்படுகின்றன என்பதற்கு உத்தரவாதமாகாது.

பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் 2012ஆம் ஆண்டு உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் சமத்துவத்தை மேம்படுத்துவதற்கான விதிமுறைகளின் கீழ் மொத்தம் 2,473 புகார்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் 2,430 புகார்கள் தீர்க்கப்பட்டதாகவும், 43 புகார்கள் நிலுவையில் இருந்ததாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கிடைக்கப்பெற்ற தரவுகளின்படி, 10 மாநிலங்கள் எந்தப் புகாரும் வரவில்லை என்று தெரிவித்துள்ளன. அதே நேரத்தில், 25 மாநிலங்கள் நிலுவையில் புகார்கள் எதுவும் இல்லை என்று தெரிவித்துள்ளன.

முறையான ஜாதியப் பாகுபாட்டுப் புகார்கள் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம், குறைகள் இல்லாதது அல்ல. நிர்வாக ரீதியிலான பழிவாங்கல், கல்வி ரீதியிலான குறிவைத்தல் அல்லது தங்களுடைய கல்வி எதிர்காலம் பாதிக்கப்படலாம் என்ற அச்சத்தால் மாணவர்கள் புகார் அளிக்கத் தயங்குவதே இதற்குக் காரணம் என்று அந்த அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது.

இந்தக் கவலைகளுக்கு மேலும் ஆதாரமாக, தேசியப் பணிக்குழுவின் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உயர்கல்விக் கொள்கை ஆராய்ச்சி மையத்தின் ஆய்வு அமைகிறது.பீகார், டெல்லி, மகாராஷ்டிரா, கேரளா, கர்நாடகா மற்றும் உத்தரப் பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் உள்ள 12 உயர்கல்வி நிறுவனங்களை இந்த ஆய்வு உள்ளடக்கியது. அன்றாடக் கல்வி வளாகச் செயல்பாடுகளே எவ்வாறு ஜாதிய அடிப்படையிலான விலக்கல்களை மீண்டும் மீண்டும் உருவாக்குகின்றன என்பதை இந்த ஆய்வு எடுத்துக்காட்டுகிறது. சமூக ரீதியாகப் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்காக நடத்தப்படும் கல்வி மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், 'SC/ST மாணவர்களுக்கு மட்டுமானவை' என்ற பெயரில் அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றன. அவர்களின் கல்வித் திறன் குறித்த முன்முடிவுகளும், அவர்களைப் பகிரங்கமாக 'இடஒதுக்கீட்டுப் பிரிவினர்' என்று அடையாளப்படுத்தும் நடைமுறையும், வளாகங்களில் ஜாதிய இழிவையும் ஒதுக்கலையும் மேலும் வலுப்படுத்துகின்றன. தொடர்ச்சியாக விசாரணைக் குழுக்களும் ஆணையங்களும் அமைக்கப்பட்ட போதிலும், ஜாதியப் பாகுபாடு குறித்த புகார்கள் தொடர்ந்து நீடிக்கின்றன.

2007ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட தோரட் குழு (Thorat Committee), அகில இந்திய மருத்துவ அறிவியல் நிறுவனத்தில் (AIIMS) பட்டியல் ஜாதி மற்றும் பழங்குடியின மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தல், மதிப்பீடு, ஆசிரியர்களுடனான தொடர்புகள், விடுதி வாழ்க்கை மற்றும் வளாகச் செயல்பாடுகளில் பங்கேற்பது உள்ளிட்டவற்றில் பாகுபாடு காட்டப்படுவதாக எழுந்த குற்றச்சாட்டுகளை ஆவணப்படுத்தியது.

சுமார் 69 விழுக்காட்டினர் ஆசிரியர்களிடமிருந்து போதிய ஆதரவு கிடைக்கவில்லை என்று தெரிவித்தனர். அதேபோல், சுமார் 72 விழுக்காட்டினர் கற்பித்தல் வகுப்புகளின்போது ஏதோ ஒரு வகையான பாகுபாட்டை எதிர்கொண்டதாகக் கூறினர். சுமார் 88 விழுக்காட்டினர் சமூக ரீதியாகத் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிவித்தனர். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சம வாய்ப்பு மய்யங்கள் மற்றும் பட்டியல் ஜாதி / பழங்குடியினர் பிரிவு மையங்களை (SC/ST Cells) அமைப்பதற்கும், ஜாதியப் பாகுபாட்டிலிருந்து மாணவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் வழிவகுத்த 2012ஆம் ஆண்டின் சமத்துவத்தை மேம்படுத்துவதற்கான விதிமுறைகளைப் பல்கலைக்கழக மானியக் குழு (UGC) அறிவித்தது.

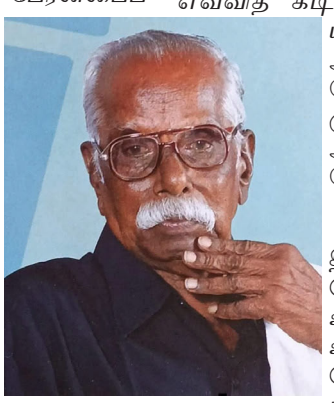
இந்த விதிமுறைகளுக்குப் பதிலாக, 2026 ஆம் ஆண்டின் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் (உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் சமத்துவத்தை மேம்படுத்துதல்) விதிமுறைகளைக் கொண்டுவர முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. புகார்களைக் கையாள்வதற்கான காலக்கெடு நிர்ணயிக்கப்பட்ட நடைமுறைகள் இந்தப் புதிய விதிமுறைகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. (பாகுபாடு என்பது தலித் பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களைக் குறிக்கும் என்று மானியக்குழு விதிகளில் திருத்தம் செய்தது. பார்ப்பன உயர்ஜாதி மாணவர்கள் இதைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள். எதிர்ப்புக்குப் பணிந்து ஒன்றிய அரசு உச்சநீதிமன்றத்தில் திருத்தத்தை நிறுத்தி வைக்கக் கோரியது), உச்ச நீதிமன்றம் 2026ஆம் ஆண்டின் விதிமுறைகளைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்துள்ளது.

புகார்களுக்குத் தீர்வு காண்பதில் உள்ள குறைபாடுகளைத் தாண்டி, மனநல ஆதரவு வழங்குவதிலும் பல்வேறு குறைபாடுகள் நீடிக்கின்றன. தேசியப் பணிக்குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையின்படி, தனது ஆய்வுக்குப் பதிலளித்த 2,119 உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் 65 விழுக்காடு நிறுவனங்கள் மனநலச் சேவை வழங்குநர்களை அணுகுவதற்கான வசதியை மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்தவில்லை. மேலும், 73 விழுக்காடு நிறுவனங்களில் முழுநேர மனநலச் சேவை வழங்குநர்கள் இல்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வி நிறுவனங்களில் முறையான நடைமுறைகள் இருப்பதால் மட்டுமே அவை தானாகவே அனைவருக்கும் சமமான இடங்களாக மாறிவிடுவதில்லை.

அந்த நடைமுறைகள் எவ்வளவு பாரபட்சமின்றியும் திறம்படவும் செயல்படுத்தப்படுகின்றன என்பதையும், பழிவாங்கப்படுவோம் என்ற அச்சமின்றி மாணவர்கள் அவற்றை அணுக முடியுமா என்பதையும் பொறுத்தே அவற்றின் நியாயத்தன்மை அமைகிறது. கல்வி ரீதியிலான அழுத்தம், ஜாதியப் பாகுபாடு, போதிய மனநல ஆதரவு இல்லாமை மற்றும் திறனற்ற புகார் தீர்வு அமைப்புகள் ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று வலுசேர்த்து, பாதிக்கப்படக்கூடிய மாணவர்களுக்கு உதவியை நாடுவதற்கான வாய்ப்புகளை மிகவும் குறைத்து விடுகின்றன.

104ம் வயதில் விடைபெற்றார் பொத்தனூர் 'க.ச' கழகத் தலைவர் இரங்கல்

கழகத் தலைவர் கொளத்தூர் மணியின் இரங்கல் செய்தி:

பெரியாரிய தொண்டர்கள் மட்டுமல்லாது, ஒட்டுமொத்தமாக அப்பகுதி மக்களின் பேரன்பைப் பெற்றிருந்தவரும், பலபத்தாண்டுகள் பொத்தனூர் பேரூராட்சியின் தலைவராக விளங்கியவரும், பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன அறக்கட்டளையின் தலைவரும், 1943 ஆம் ஆண்டு இறுதியில், திருச்சி தேசியக் கல்லூரி மாணவராக இருந்தபோது தொடங்கப்பட்ட திராவிடர் மாணவர் கழகத்தைத் தோற்றுவித்தவர்களில் ஒருவருமான அய்யா பொத்தனூர் க. சண்முகம் அவர்கள் 15.11.26 அன்று இரவு 11.50 மணிக்கு முடிவெய்தி விட்டார்.

அவரது 104ஆவது பிறந்தநாள் விழா கடந்த ஜூலை மாதம் இரண்டாம் நாள் நடைபெற்றது. 103 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்து 104 ஆம் ஆண்டில் அவர் முடிவெய்தியிருக்கிறார். இறுதிக்காலம் வரை நல்ல உடல் நலத்தோடும், யாருடைய துணையும் இன்றி தனியே பயணிக்க முடியும் என்ற நிலையில் இருந்தவருமான அவர் கடந்த சில நாட்கள் மட்டுமே சளி தொல்லை மிகுந்து போய் மருத்துவமனையில் இருந்திருக்கிறார். அவர் சேலம் மாவட்டத் திராவிடர் கழகத் தலைவராக இருந்த காலத்தில் அவரோடு மாவட்டச் செயலாளராக பணியாற்றியவனாக நான் இருந்திருக்கிறேன். அவரது வயதை கணக்கில் கொள்ளாமல் தோழர்களுடைய கழகப் பணியைக் கணக்கில் கொண்டு அவர்களோடு தானும் ஓர் இளைஞராக பழகுபவராக இருந்தவர். எவ்வித கடின சொற்களைப் பயன்படுத்தி யாரும் பார்த்திருக்கவே முடியாது. ஆனால் கழகப் பணிகளில் சேலம் மாவட்டத்தை எப்போதும் முன்னிலையில் நிறுத்தும் வகையிலான அனைத்து வழிகாட்டல்களையும் மேற்கொண்டவராக இருந்தார்.

1943இல் கல்லூரி மாணவராக திராவிடர் மாணவர் கழகத்தில் தொடங்கி இறுதி நாள் வரை உறுதியான பெரியார் தொண்டராக, உறுதியான கழகச் செயல்பாட்டராக, பெரியார் சுயமரியாதை பிரச்சார நிறுவனத் தலைவராக க.ச.அவர்கள் விளங்கினார்கள். மிசா காலகட்டத்தில் ஓராண்டு சிறைக் கொடுமையை அனுபவித்தவர்.

அவருடைய நூற்றாண்டு விழாவில் திராவிடர் விடுதலைக் கழகத்தின் சேலம் மாவட்டத் தோழர்கள் 100 பேர் சென்று விழாவில் கலந்து கொண்டு அவருக்கு எங்கள் வணக்கங்களை, நன்றிகளை, தெரிவித்து மகிழ்ந்தோம். அம்மாமனிதருக்கு, பெரியாரியக்க வீரருக்கு, திராவிடர் விடுதலைக் கழகத்தின் சார்பாக எங்களுடைய புகழ் வணக்கத்தை செலுத்திக் கொள்கிறோம்.

16.11.2026

தலையங்கம்

கருவறையும் கழிவுக் குழியும்

கழிவுநீர்க் குழிகளுக்குள் இறங்கி சுத்தம் செய்யும் வேலையைத் 'தீண்டப்படாதவர்கள்' என்ற சமூகப் பிரிவினருக்கு இந்து பார்ப்பனிய சமூகம் ஒதுக்கி வைத்துள்ளது. தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் இத்தகைய மரணச் செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த மனித உயிர்கள் மதிக்கப்படுவது இல்லை; காரணம் அவர்கள் பிறந்த ஜாதி; அதாவது பார்ப்பனியத்தின் பார்வையில் கடவுள் 'பிரம்மா'வால் படைக்கப்பட்ட ஜாதி. இந்து கடவுள்களுக்காக 'தொடைதட்டி' கிளம்பும் இந்து முன்னணி உள்ளிட்ட சங் பரிவாரங்கள், இறந்தவர்களும் 'இந்து'க்களின் உயிர்தானே என்று கவலைப்பட்டார்களா? கழிவுக் குழிகளில் 'இந்துக்களை' இறக்காதே என்று போராடியிருக்கிறார்களா?

இந்தியா இந்துக்களின் 'பாரததேசம்' என்று ஒவ்வொரு நாளும் இந்து பார்ப்பனியத்தைச் சட்டங்களாகவும் ஆணைகளாகவும் பிறப்பித்து வரும் ஒன்றிய ஆட்சி, ஒரு இந்து 'சாக்கடைக்' குழிக்குள் இறங்கி மூச்சுத்திணறி மரணமடைவது அவமானம் என்று கருதி இதை முடிவுக்குக் கொண்டு வரும் முயற்சிகளில் உண்மையான கவலையோடு செயல்பட்டிருக்கிறார்களா?

தூய்மைப் பணியாளர்கள் ஒப்பந்ததாரர்களின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கிறார்கள். பணி உறுதி கேட்டு போராடுகிறார்கள். துப்புரவுப் பணிகளுக்கு பார்ப்பனர்களோ, உயர்ஜாதியினரோ, பிற்படுத்தப்பட்ட ஜாதியினரோ வரப்போவது இல்லை. இந்தத் தொழில் மட்டும் ஒரே ஜாதிக்கு நிரந்தரம். ஆனால் பணி நிரந்தரம் மட்டும் கிடையாது என்கிறார்கள். தேசிய துப்புரவுத் தொழிலாளர் ஆணையத்தின் தரவுகளின்படி 2014 முதல் 2015 வரை கழிவுநீர்க் குழாய்களில் இறங்கி 859 தொழிலாளர்கள் உயிரிழந்துள்ளனர். 2019 முதல் 2026 வரை 18 மாநிலங்கள் மற்றும் ஒன்றியங்களில் இறந்தவர்கள் 332 பேர். 1993 முதல் 2025 வரை உயிரிழந்த துப்புரவுப் பணியாளர்கள் 1350 பேர்.

மனித மலத்தை மனிதன் எடுப்பதும், கழிவுநீர்க் குழிகளில் சுத்தம் செய்வதும் 2021 ஆண்டிலிருந்தே இந்தியாவில் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டதாக ஒன்றிய ஆட்சி தம்பட்டம் அடித்து வருகிறது. உண்மையில் ஒழிக்கப்படவே இல்லை. 2023 ஆம் ஆண்டு உச்சநீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில் (டாக்டர் பல்ராம்சிங்,சஃபாய் கரம்சாரி) கழிவுநீர் குழிகளில் தொழிலாளர்கள் இறக்கப்படுவதைத் தடை செய்ததோடு இறப்புக்கான இழப்பீட்டுத் தொகையை ரூ.30 இலட்சமாக உயர்த்தியது. ஆனால் இந்த இழப்பீட்டுத் தொகையை பல மாநிலங்களில் வழங்குவதே இல்லை. 15 மாநில தலைமைச் செயலாளர்களுக்கு 2026 ஆம் ஆண்டு இதுகுறித்து ஒன்றிய ஆட்சி கடிதம் அனுப்பி விளக்கம் கேட்டது. அவ்வளவுதான்; மேல் நடவடிக்கை எதுவும் இல்லை.

ஒப்பந்ததாரர்கள் பதிவுசெய்யப்படாத தினக்கூலிகளை இத்தகைய இழிவேலைக்கு அமர்த்தி குற்றத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தும் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கினார்கள் (National Action for Mechanised Sanitation Ecosystem) திட்டங்கள் காகிதங்களிலேயே நிற்கின்றன. கொடூரமான பார்ப்பனிய ஜாதிக் கட்டமைப்புகளே இந்த இழிதொழில்களை முடிவுக்குக் கொண்டு வராமல் தடுக்கின்றன என்பதுதான் உண்மை.

உலகில் எந்த ஒரு நாட்டிலும் இத்தகைய இழிவு நீடிக்கிறதா?. ஜெர்மனியில் துப்புரவுப் பணியாளரை 'சுழற்சி மற்றும் கழிவு மேலாண்மை நிபுணர்' என்று அழைக்கிறார்கள். மூன்று ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டும். குப்பை பிரிப்பு, மறுசுழற்சி, ஆபத்தான கழிவுகளைக் கையாளுதல், கனரக இயந்திரங்களை ஓட்டுதல் என்று பயிற்சிகள் தரப்படுகின்றன. குறைந்தபட்ச கல்வித் தகுதி பத்தாம் வகுப்பு. தொடக்கக் கால ஊதியம் ரூ. 2,80,000. காலை 6 மணியிலிருந்து மதியம் 2 மணி வரை வேலை. 30 நாட்கள் ஊதியத்துடன் கூடிய விடுமுறை. ஒரு டாக்டருக்கும் இதே விடுமுறை தான். குப்பைகளைப் பிரித்துப் போடாவிட்டால் ரூ.10,000 அபராதம்.

துப்புரவுப் பணியாளர்களை அதிகம் மதிக்கும் நாடு ஸ்வீடன். 99 விழுக்காடு குப்பைகள் மறுசுழற்சி செய்யப்பட்டு, மின்சாரம் தயாரிக்கப்படுகிறது. மண்ணில் புதைப்பது ஒரு விழுக்காடுதான். இங்கிலாந்தில் இருந்து குப்பையை ஸ்வீடன் இறக்குமதி செய்கிறது. குப்பை எடுப்பவர்களுக்கு 'மின் உற்பத்தியாளர்' என்று பெயர். மாத ஊதியம் ரூ.3,80,000. அரசைப் பணியவைக்கும் வலிமையோடு விளங்குகிறது இவர்களது தொழிற்சங்கம். மக்கள் இவர்களுக்கு காஃபி கொடுத்து வரவேற்று நன்றி கூறுவது நாட்டின் கலாச்சாரம். பள்ளிகளில் உங்களது தந்தை கிரகங்களை காப்பாற்றுபவரா? என்று ஆசிரியர்கள் அவர்களது பிள்ளைகளைப் பெருமையாக கூறுவார்கள்.

ஜப்பானில் துப்புரவுத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் குறைவு. 'சுகாதாரப் பொறியாளர்கள்' என்பது அவர்களுக்கான பெயர். அலுவலகத்தில் குப்பை எடுக்கும் தொழிலாளர்கள் என்று தனியாக கிடையாது. அதிகாரிகளும் ஊழியர்களுமே குப்பை எடுத்து சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். வீதியில் குப்பைத் தொட்டியே கிடையாது. மக்கள் குப்பைகளை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று விடுவார்கள். ஜப்பானில் இது ஒரு தொழில் அல்ல; கலை. உலகக் கோப்பை கால்பந்து போட்டி முடிந்த பிறகு ஜப்பானிய ரசிகர்கள் மைதானத்தை சுத்தம் செய்து உலகையே வியக்க வைத்தார்கள்.

ஆனால் இந்தப் புண்ணிய பாரதத்தில் தான் வர்ணாஸ்ரமமும் சனாதனமும் மக்களை இழிவுக்கும் இழிதொழிலுக்கும் உந்தித் தள்ளியிருக்கிறது. இந்த நிலை எப்படி மாறும்? ஜாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டம் தீவிரமாக வேண்டும். அனைத்து ஜாதியினரும் பங்கேற்கும் நவீன தொழில்நுட்பத் திறனுடன் கூடிய தொழிலாக மாற வேண்டும். இங்கே அர்ச்சகராவதற்கும் ஒரே ஜாதி; குப்பை எடுப்பதற்கும் ஒரே ஜாதி; இதுதான் சனாதன பாரதம்.

அம்பேத்கர் அயலகக் கல்வித் திட்டத்தைச் சீர்குலைப்பதா?

தலித் மற்றும் பழங்குடி சமூக மாணவர்கள் உலக அளவில் தரம் வாய்ந்த சர்வதேசப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பெரும் நிதியை ஒதுக்கி அம்பேத்கர் பெயரில் அற்புதமான திட்டம் ஒன்றை திராவிட மாடல் ஆட்சியில் மு.க. ஸ்டாலின் உருவாக்கி அதை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தினார். இப்போது இந்த ஆட்சியில் இந்தத் திட்டம் சீர்குலைந்துக் கிடக்கிறது. இது அதிர்ச்சியும் வேதனையும் தரக்கூடிய செய்தியாக இருக்கிறது.

ஆதிதிராவிடர் நலத்துறையை சமூக நீதித்துறையாக பெயர் மாற்றம் செய்தார்களே தவிர, தலித் மற்றும் பழங்குடி மாணவர்களுக்கு எந்த நிதியையும் இந்தத் துறை வழங்கவில்லை. இதுகுறித்து இன்றைய 'டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா' நாளேடு (நவம்பர் 13) விரிவான செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 365 மாணவர்களில் 164 மாணவர்கள் மட்டுமே பிரிட்டன், ஆஸ்திரேலியா, துபாய் மற்றும் கனடா நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் சேர்ந்துள்ளனர். இன்னும் 201 பேருக்கு சேர்க்கைக்காண நடைமுறைகள் இழுத்தடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பல்கலைக்கழகங்களில் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு பல மாதங்களாக அவர்களுக்கான ஊக்கத்தொகை வழங்கப்படவில்லை. 165 பேரில் இதுவரை 65 மாணவர்களுக்கு மட்டுமே 19.53 கோடி ரூபாய் பணம் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ்சமூக ஆர்வலர் எ.ஞானபிரகாஷ் என்பவர் கேட்டுப் பெற்ற தகவல், ஏழை, எளிய குடும்பங்களிலிருந்து அரசின் உதவித்தொகையை நம்பி உயர்கல்விக் கனவுடன் படிக்க வந்த மாணவர்கள் தங்குவதற்கோ, சாப்பிடுவதற்கோ கட்டணம் செலுத்துவதற்கோ, பணம் செலுத்த முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உதவித்தொகை பெறுவதற்கான மாணவர்கள் உரிய ஆவணங்களை சமர்ப்பித்த பிறகும் சமூக நீதித்துறை அதிகாரிகள் அலட்சியமாகக் கிடப்பில் போட்டு பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று இழுத்தடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் குமுறுகிறார்கள் என்று அந்த நாளேடு செய்தி வெளியிட்டிருப்பதோடு பரிதவிக்கும் மாணவர்கள் பெற்றோர்களின் கண்ணீர்ப் பேட்டிகளைப் பதிவு செய்திருக்கிறது. இதுகுறித்து துறைச் செயலாளர் டாக்டர் என். சுப்பையன் அவர்களிடம் கேட்டபோது "அப்படியா, அதை நான் விசாரிக்கிறேன்" என்று கூறியதாக 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' செய்தி வெளியிட்டு இருக்கிறது. எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டதோ அது முறியடிக்கப்படுகிறது என்று சமூக ஆர்வலர்கள் பலரும் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்ட மாணவர் பாரதிதாசன் என்பவர் தனது துயரத்தை வெளிப்படையாகப் பதிவிட்டு முதலில் மறுத்த அமைச்சர் வன்னியரசு பிறகு உதவித்தொகையை அனுப்பி வைத்த செய்தி வந்திருக்கிறது.

இதில் மற்றொரு முக்கிய செய்தியையும் குறிப்பிட வேண்டும். கடந்த ஆகஸ்ட் 4-ஆம் தேதி தமிழக முதலமைச்சர் விஜய் தலைமைச் செயலகத்தில் பட்டியல் பிரிவு மற்றும் பழங்குடியினருக்கான மேம்பாட்டு வளர்ச்சி கவுன்சில் கூட்டத்தில் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து திட்டங்களைப் பற்றி கேட்டறிந்திருக்கிறார். அப்போது நடப்பு ஆண்டுக்கான பட்டியல் பிரிவினருக்கான ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ரூ.5903,51 கோடி ரூபாயும் பழங்குடியினருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ரூ.349 கோடி ரூபாயும் உரிய பயனாளிகளுக்கு முழுமையாக வழங்கப்பட்டு விட்டது என்று அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். (இந்து ஆங்கில நாளேடு ஆக5).

ஏன் இப்படி உண்மைக்கு மாறான தவறான தகவலை முதலமைச்சரிடம் கூற வேண்டும்? தலித் மக்களின் அதிகாரத்திற்காக இந்தத் துறையை ஏற்றிருப்பதாகக் கூறும் அமைச்சர் வன்னியரசு அவர்களின் கவனத்திற்கு இவை எல்லாம் வந்திருக்கிறதா?

இனியாவது இதுகுறித்து பரிதவிக்கும் தலித் மற்றும் பழங்குடி மாணவர்களைக் காப்பாற்ற உரிய விரைவான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வாரா?

- விடுதலை இராசேந்திரன்

[இந்தச் செய்தியை தமிழ்நாடு செய்தி விளம்பரத்துறை மறுத்து அறிக்கை வெளியிட்டடுள்ளது. அதில் புகார்களை மறுக்கவில்லை]

கோவையில் தெருமுனை கூட்டங்கள்!

கோவை மாநகரக் கழகம் சார்பில் தந்தை பெரியாரின் 148 வது பிறந்தநாள் விழா தெருமுனைக் கூட்டம் நவ.12,2026 வியாழக்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு பீளமேடு ரொட்டிகடை மைதானத்தில் கிருஷ்ணன் தலைமையில் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் நிர்மல் குமார் (மாநகரத் தலைவர்), துரைசாமி (திமுக), சித்ரா வெள்ளியங்கிரி மாமன்ற உறுப்பினர் (மதிமுக), தி.செ.கோபால்(ஆதபே) தோழமை அமைப்புப் பொறுப்பாளர்கள் கலந்து கொண்டனர். நிறைவாக கழக முகநூல் பொறுப்பாளர் பரிமளராஜன் உரையாற்றினார்.

பகுதியில் உள்ள சிறு வியாபாரிகள் நிகழ்ச்சி நடக்க நன்கொடை கொடுத்து உதவினர். மாலை 6 மணி அளவில் ஆவாரம்பாளையம் ரெட் ரோஸ் பேக்கரி அருகில் கணபதி பகுதி அமைப்பாளர் சதீஷ் தலைமையில் தெருமுனைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. கிருஷ்ணன் பகுத்தறிவு பாடல் பாடினார்.

தோழர்கள் மாறன்(ம.அ.க), சூலூர் பன்னீர்செல்வம் (திவிக), திருப்பூர் முத்து(திவிக), இனியவன்(சிபிஎம் ரெட் ஸ்டார்), ரகுபதி (தி.ம.இ), மலரவன்(பு.இ.மு) ஆகியோர் உரையாற்றினர். நிறைவாக கழகப் பொருளாளர் திருப்பூர் துரைசாமி உரையாற்றினார். கலந்து கொண்ட தோழர்களுக்கு தோழர் ரகுபதி தேநீர் வழங்கினார். நிகழ்ச்சிக்கு அருகில் இருந்த 'சக்தி பத்திரப்பதிவு' அலுவலக உரிமையாளர் மின்சாரம் வழங்கி உதவினார்.

சமூகநீதியுடன் வடநாட்டுச் சுரண்டலையும் இணைத்தார் பெரியார்

குமாரபாளையம் கூட்டத்தில் கொளத்தூர் மணி பேச்சு (4)

செப்-29 அன்று குமாரபாளையத்தில் கழகம் நடத்திய பெரியார் பிறந்த நாள் விழா பொதுக்கூட்டத்தில் 'பெரியாரின் போராட்டங்களும், மனித நேயமும்' என்ற தலைப்பில் கழகத் தலைவர் கொளத்தூர் மணி ஆற்றிய உரை கடந்த இதழின் தொடர்ச்சி.....

பெரியார் வகுப்புரிமைப் போராட்டத்தை வெறும் பார்ப்பன ஆதிக்க எதிர்ப்பாக மட்டும் பார்க்கவில்லை. அதனுடன் வடநாட்டு ஆதிக்கத்தையும் பொருளாதாரச் சுரண்டலையும் இணைத்துப் பேசினார். இதற்காக வடநாட்டுச் சுரண்டல் எதிர்ப்பு மாநாட்டையும் நடத்தினார்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ளூர் வணிகர்கள் கடைகள் நடத்திக் கொண்டிருந்த சூழலில், வடநாட்டிலிருந்து வந்து வணிக நிறுவனங்களைத் தொடங்குவதை அவர் எதிர்த்தார். குறிப்பாக, வடநாட்டைச் சேர்ந்தவர்களின் வணிக நிறுவனங்கள் உள்ளூர் பொருளாதாரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார். அன்றைய காலத்தில் ஆரிய பவன் போன்ற பெயர்களில் வடநாட்டினர் உணவகங்களை நடத்தினர். அவற்றுக்கு எதிராக உள்ளூர் வணிகர்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார்.

இந்தப் போராட்டத்தின் நோக்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட கடையை மட்டும் எதிர்ப்பதல்ல. தமிழ்நாட்டின் பொருளாதார வளங்கள் வெளியிலிருந்து வரும் ஆதிக்கத்தால் சுரண்டப்படக் கூடாது என்பதே அதன் அடிப்படை. வகுப்புரிமை என்பது சமூகத்தில் பறிக்கப்பட்ட உரிமைகளை மீட்டெடுப்பதற்கான போராட்டம்; வடநாட்டு ஆதிக்க எதிர்ப்பு என்பது தமிழ்நாட்டின் செல்வமும் வளமும் சுரண்டப்படாமல் பாதுகாப்பதற்கான போராட்டம். இந்த இரண்டையும் பெரியார் இணைத்துப் பார்த்தார்.

வங்கிகளில் பணம் செலுத்தும்போதுகூட இந்தியன் வங்கி, இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி போன்ற தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த வங்கிகளிலும் கூட்டுறவு வங்கிகளிலும் பணம் செலுத்த வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். தமிழ்நாட்டு மக்களின் பணம் வடநாட்டு வங்கிகளுக்குச் சென்று, அதன் மூலம் அங்கு தொழிற்சாலைகள் உருவாகின்றன; நம்முடைய பணத்தைக் கொண்டு நம்முடைய மண்ணிலேயே ஏன் தொழில்களை வளர்க்கக் கூடாது என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்.

இதே கருத்தை அண்ணாவின் 'பணத்தோட்டம்' நூலும் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. தமிழ்நாட்டு மக்களின் பணம் எவ்வாறு வடநாட்டு முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை அந்நூல் விளக்குகிறது. பின்னர் நாடார் சமூகத்தினர் இணைந்து வணிக வங்கியைத் தொடங்கியதும் இத்தகைய பொருளாதாரச் சுயநிலைக்கான முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாகப் பார்க்கப்பட வேண்டும்.

இன்றும் சமூகநீதி குறித்துப் பேசும்போது பொருளாதார உரிமைகள், உள்ளூர் தொழில் வளர்ச்சி, வங்கிகள், வளங்களின் பகிர்வு ஆகியவற்றையும் இணைத்துப் பேச வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதைப் பெரியாரின் போராட்டங்கள் நினைவூட்டுகின்றன. பெரியாரின் போராட்ட அணுகுமுறையில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது, போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோருக்கு அவர் விதித்த கட்டுப்பாடுகள். போராட்டம் என்பது உணர்ச்சிவசப்பட்டு எதையும் செய்வதற்கான களம் அல்ல. ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் பொறுப்புணர்வும் அவசியம் என்று அவர் வலியுறுத்தினார்.

போராட்டத்துக்கு வருபவர்கள் யாரிடமும் தனிப்பட்ட கோபம், வெறுப்பு, பகைமை கொண்டிருக்கக் கூடாது. கடுமையான சொற்களையோ இழிவான வார்த்தைகளையோ பயன்படுத்தக் கூடாது. தனிப்பட்ட மனிதர்களைத் தாக்கிப் பேசக் கூடாது. காவல்துறையினரிடமும் வெறுப்போ விரோத உணர்வோ காட்டக் கூடாது என்று அறிவுறுத்தினார். காவல்துறையினர் கைது செய்ய வந்தால் அமைதியாகக் கைதாக வேண்டும். தடியடி நடத்தினால் எதிர்த்துத் தாக்காமல் அடியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தடியைத் தடுக்கவோ காவல்துறையினருடன் மோதவோ கூடாது என்று கூறினார். காவல்துறையினர் முன்வந்தால் அவர்களைப் பார்த்துப் புன்னகையுடன் இருக்க வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தினார்.

பெண்களிடமும் இயக்கத்தினரிடமும் பொதுமக்களிடமும் அன்பாகவும் ஒழுக்கமாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தினார். இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் வெறும் ஒழுக்க விதிகள் அல்ல. போராட்டத்தின் நோக்கம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவும், போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோர் தேவையற்ற வன்முறைக்குள் தள்ளப்படாமல் இருக்கவும் உருவாக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்கள்.

இந்தி எழுத்துகளை ரயில் நிலையங்களில் அழிக்கும் போராட்டத்தின்போதும் பெரியார் இதே அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தார். போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோர் பிளாட்பார்ம் டிக்கெட்டோ அடுத்த நிலையத்துக்கான பயணச்சீட்டோ வாங்கிக்கொண்டே செல்ல வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார்.

இந்தி எழுத்துகளை ரயில் நிலையங்களில் அழிக்கும் போராட்டத்தின் போதும் பிளாட்பார்ம் டிக்கெட் வாங்கிக்கொண்டே செல்ல வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார் பெரியார்.

இந்தி எழுத்துகளை அழிக்க மை எடுத்துச் செல்லலாம்; ஆனால் ரயில்வே சொத்துகளுக்கு எந்தச் சேதமும் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்றார். ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டாலும் மற்றவர்கள் அமைதியாகத் தொடர்ந்து போராட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டும் என்றும், தண்டனை விதிக்கப்பட்டால் அபராதம் செலுத்தாமல் சிறைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தினார். சிறைக்குள்ளும் அனைவரும் ஒரு குடும்பம்போல் இருக்க வேண்டும் என்றார். இவ்வாறு ஒவ்வொரு போராட்டத்துக்கும் முன்பாகவே அதன் நோக்கம், செயல்முறை, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

விநாயகர் சிலை உடைப்புப் போராட்டம் என்பது வெறும் சிலை உடைப்புச் செயலாக மட்டும் புரிந்துகொள்ளப்படக் கூடாது. அதற்கு இரண்டு முக்கிய நோக்கங்கள் இருந்தன. ஒன்று, ஜனநாயக முறையில் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்துவது. மற்றொன்று, புத்தரின் சிந்தனையையும் வரலாற்றையும் மறைத்து, அதற்கு மாற்றாக உருவாக்கப்பட்ட மத அடையாளங்களைப் பற்றிய விவாதத்தை மீண்டும் மக்களிடம் கொண்டு செல்வது.

விநாயகர் என்ற பெயருக்கும் புத்தரின் வரலாற்றுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாகப் பெரியார் முன்வைத்த கருத்துகளையும் புத்தர் அறிவொளி பெற்றதாகக் கூறப்படும் அரச மரத்தடியைச் சுற்றியுள்ள வரலாற்றுக் கருத்துகளையும் புத்தரின் சிந்தனையை மறக்கச் செய்து, அந்த இடத்தில் வேறு மத அடையாளங்களை முன்னிறுத்தியதாகப் பெரியார் கருதினார். அதனால் புத்தர் பிறந்த நாளில் விநாயகர் சிலை உடைப்புப் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும் என்று பெரியார் அறிவித்தார். விநாயகரை நினைவூட்டுவதற்காக அல்ல; மறக்கடிக்கப்பட்ட புத்தரின் சிந்தனையை மக்களிடம் மீண்டும் கொண்டு செல்வதற்காகவே அந்தப் போராட்டம். ராமர் உருவப்பட எரிப்புப் போராட்டத்தையும் புத்தரின் 2500ஆம் ஆண்டு பிறந்தநாளுடன் இணைத்து நடத்தியதாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

இந்தப் போராட்டங்களின்போதும் பெரியார் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார். கோயிலுக்குள் புகுந்து சிலைகளை உடைக்கப் போவதில்லை என்றும், கோயிலில் உள்ள சிலைகளை அகற்றும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடப் போவதில்லை என்றும் தெளிவுபடுத்தினார். கடையில் விற்கப்படும் சிலையையோ அதேபோன்று செய்யப்பட்ட உருவத்தையோ வாங்கி, முன்கூட்டியே அறிவித்துவிட்டு, பொதுவெளியில் வைத்து உடைப்பதே போராட்டத்தின் வழிமுறை என்று கூறினார்.

மேலும், மதப் பிரச்சினைகள் உருவாகாமல் இருக்க முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ பகுத்தறிவு மற்றும் சுயமரியாதை இயக்கத் தோழர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் பங்கேற்க வேண்டாம் என்றும் குறிப்பிட்டார். பிற மதத்தினருக்கு எதிரான போராட்டமாக இது சித்தரிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காகவே இந்தக் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. மனுதர்மம் உள்ளிட்டவற்றுக்கு எதிரான போராட்டங்களிலும் யார் பங்கேற்க வேண்டும், யார் பங்கேற்க வேண்டாம் என்பதைக் குறிப்பிட்டு அறிவுறுத்தியிருந்தார்.

உணவகங்களின் பெயர்ப் பலகைகளில் 'பிராமணாள்' என்று குறிப்பிடப்பட்டதை எதிர்த்து பெரியார் போராட்டம் நடத்தினார். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் தங்களை மட்டும் உயர்ந்தவர்களாக அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில் இத்தகைய பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுவதாக அவர் கருதினார்.

ஒரு தெருவில் பத்து வீடுகள் இருக்கும்போது, ஒரு வீட்டின் வாசலில் மட்டும் 'பத்தினி வீடு' என்று பலகை வைத்தால், மற்ற வீடுகளில் இருப்பவர்கள் பத்தினிகள் அல்ல என்று பொருளாகிவிடாதா என்று பெரியார் கேள்வி எழுப்பினார். அதுபோல, ஒரு உணவகத்தில் மட்டும் 'பிராமணாள்' என்று பெயர் வைப்பது, மற்றவர்களைத் தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதும் சமூகப் பிரிவினையை உறுதிப்படுத்துவதாகும் என்றார்.

இந்தப் போராட்டத்திலும் வன்முறைக்கு இடமில்லை. அந்த உணவகத்துக்கு முன்பாகப் பொதுவிடத்தில் நின்று, அங்கு உணவருந்த வருபவர்களிடம் பணிவுடன் வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டும். அந்த உணவகத்துக்குச் செல்லாமல் அருகிலுள்ள மற்ற உணவகங்களுக்குச் செல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் தொண்டர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது. இதே அணுகுமுறை வடநாட்டு வணிக நிறுவனங்களுக்கு எதிரான போராட்டங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டது. வடநாட்டுக் கடையில் பொருட்களை வாங்காமல் உள்ளூர் வணிகர்களிடம் வாங்குமாறு மக்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து நடைபெற்ற இந்தப் போராட்டத்தால் வணிகர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பின் காரணமாக, கடையின் பெயரிலிருந்து 'பிராமணாள்' என்ற சொல்லை நீக்குவதாக உறுதியளித்தனர். அந்த உறுதிமொழியை ஏற்றுக்கொண்டு பெரியார் போராட்டத்தை முடித்துக்கொண்டார். எதிர்ப்பாளர்களை அவமானப்படுத்துவதோ பழிவாங்குவதோ அவரது நோக்கமல்ல; சமூகத்தில் இழிவையும் உயர்வு-தாழ்வையும் உருவாக்கும் அடையாளத்தை அகற்றுவதே நோக்கம் என்பதை இந்த நிகழ்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

பெரியாரும் அம்பேத்கரும் வன்முறைப் போராட்டங்களை ஆதரிக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம், வன்முறை நிகழும்போது அதன் பாதிப்பை அதிகமாகச் சந்திப்பவர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாகவே இருப்பார்கள் என்பதுதான்.

காவல்துறையினருடன் மோதல் ஏற்பட்டாலும், கைது செய்யப்பட்டாலும், வழக்குகள் தொடரப்பட்டாலும் அதன் சுமையைச் சுமப்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஏற்கெனவே சமூகத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள்தான். வன்முறைக்குத் தூண்டிவிடுபவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ளலாம்; ஆனால் அடிபடுவதும் சிறைக்குச் செல்வதும் நம்முடைய மக்களாகவே இருப்பார்கள் என்ற புரிதல் பெரியாருக்கு இருந்தது.

அதனால் இயன்றவரை வன்முறையற்ற போராட்டங்களின் வழியாகவே அவர் மக்களை வழிநடத்தினார். போராட்டத்தில் பங்கேற்பவர்களின் எண்ணிக்கை, அவர்களின் உணர்ச்சி, அவர்களின் உறுதி ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி, நோக்கத்தை அடைவதற்கான வழியை உருவாக்கினார்.

தொடரும்...

“நாயகன் மவுனம்; கட்சியோ அவமானம்!”

தவெக கட்சி பொறுப்பாளர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் செயல்பாடுகளால் கட்சி அவமானத்தால் தலைகுனிந்து கிடக்கிறது. கட்சியின் தலைவர் மவுனம் சாதிக்கிறார் என்று டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா நாளேடு நவ.16,2026 அன்று கட்டுரை வெளியிட்டுள்ளது. கட்டுரையின் தமிழ்வடிவம்..

குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்கொள்ளும் தமிழக வெற்றிக் கழக (TVK) நிர்வாகிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவது, ஒரு சங்கடமான கேள்வியை எழுப்புகிறது. தனது சொந்தக் கட்சியினரைப் பொறுப்பேற்கச் செய்யத் தலைமை தயாராக இருக்கிறதா?

தமிழகத்தில் நிலவி வரும் அரசியல் ஒழுங்குக்கு மாற்றாகத் தன்னை முன்னிறுத்திக் கொண்டு விஜய் அரசியலில் களமிறங்கியபோது, தூய்மையான அரசியல் மற்றும் அரசியல் கலாச்சாரத்தை உருவாக்குவோம் என்ற வாக்குறுதியின் அடிப்படையிலேயே தமிழக வெற்றிக் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. மக்களை விடக் கட்சிக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படாது என்பதும் அந்த வாக்குறுதியின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது.

ஆனால், ஆறு மாதங்கள் கடந்துள்ள நிலையில், அந்த வாக்குறுதி அதிகரித்து வரும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. பாலியல் குற்றங்கள், துன்புறுத்தல்கள், தாக்குதல், கொலை முயற்சி, ஊழல் மற்றும் போதைப்பொருள் கடத்தல் நடவடிக்கையில் தொடர்பு இருப்பதாகக் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் என, தமிழக வெற்றிக் கழக நிர்வாகிகள் மீதான புகார்கள் தொடர்ச்சியாக எழுந்து வருகின்றன. இவை கட்சியின் தன்மை குறித்தும், அதைவிட முக்கியமாக அதன் தலைமையின் பொறுப்புணர்வு குறித்தும் கேள்விகளை எழுப்புகின்றன.

இவை பெயர் தெரியாத கட்சித் தொண்டர்கள் தொடர்பான தனிப்பட்ட சம்பவங்கள் அல்ல. சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர், கட்சியின் மாவட்ட அளவிலான பொறுப்பாளர்கள், இளைஞரணியினர் மற்றும் ஒன்றியச் செயலாளர்கள் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள நிர்வாகிகள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் எழுந்துள்ளன. குற்றச்சாட்டுகளின் எண்ணிக்கையும் பரவலான தன்மையும், இவற்றைத் தனிநபர்களின் தவறுகளாக மட்டும் கட்சி இனியும் புறக்கணிக்க முடியாது என்பதைக் காட்டுகின்றன. இதன் காலவரிசையைப் பார்ப்போம்.

ஜூன் மாதம், தமிழக வெற்றிக் கழகத்தின் தூத்துக்குடி மேற்கு மாவட்ட இளைஞரணி அமைப்பாளர் பாலமுருகன், ஜெ.ராஜாமணிக்கு வேலை வாங்கித் தருவதாகக் கூறி ஒரு பெண்ணை ஏமாற்றி, பாலியல் வன்கொடுமை செய்ததாக எழுந்த குற்றச்சாட்டின் பேரில் மற்றொரு கட்சி நிர்வாகியுடன் கைது செய்யப்பட்டார்.

ஜூலை மாதம், மாம்பாக்கம் ஊராட்சித் தலைவர் வீராசாமி, ஒப்பந்ததாரர் ஒருவரிடம் லஞ்சம் கேட்டதாகக் கூறப்பட்ட புகாரின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டார்.

A hero's silence, a party's shame

STORYBOARD

ARUN RAM

தவெக பற்றி ஆங்கில நாளேடு படபிடிப்பு

ஆகஸ்ட் மாதம், சோழிங்கநல்லூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சி. கபில் மற்றும் அவரது சகோதரர் ஆகியோர் பத்திரிகையாளர்களைத் தாக்கியதாகக் கூறப்பட்ட புகாரின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டனர்.செப்டம்பர் மாதம், கள்ளக்குறிச்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் சி. அருள் விக்னேஷ், மாவட்ட ஆட்சியர் ஜெ.இ.பத்மாவுக்கு ஆபாசமான குறுஞ்செய்திகளை அனுப்பியதாகக் கூறப்படுகிறது.

அக்டோபர் மாதம், தமிழக வெற்றிக் கழகத்தின் நாகப்பட்டினம் மாவட்டச் செயற்குழு உறுப்பினரான என். பூபாலன், கிரிஸ்டல் மெத்தாம்பெட்டமைன் (போதைப்பொருள்) கடத்த முயன்றதாகக் கூறப்படும் சம்பவம் தொடர்பாக மாவட்ட வருவாய்ப் புலனாய்வுத் துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டார். அதேபோல், கன்னியாகுமரி மாவட்டச் செயற்குழு உறுப்பினரான கிறிஸ்டோபர், வேலை வாங்கித் தருவதாகக் கூறி கல்லூரி மாணவி ஒருவரைத் தனது காரில் அழைத்துச் சென்று பாலியல் வன்கொடுமை செய்ததாகக் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டார். இதற்கு முன்பாக, கரூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு நிர்வாகிகள், சங்கிலிப் பறிப்பு மற்றும் பெண்களைப் பின்தொடர்ந்து பாலியல் ரீதியாகத் துன்புறுத்துதல் போன்ற தனித்தனி வழக்குகளில் கைது செய்யப்பட்டிருந்தனர்.

இத்தகைய சம்பவங்கள் முடிவுக்கு வருவதாகத் தெரியவில்லை. கருப்பசாமி, தமிழக வெற்றிக் கழகத்தின் கருமாந்துறை ஒன்றியச் செயலாளர், பாலியல் துன்புறுத்தல், ஜாதி அடிப்படையிலான வன்கொடுமை மற்றும் மிரட்டல் தொடர்பாக ஒரு பெண் கட்சி நிர்வாகி அளித்த புகாரின் பேரில் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டுள்ளார். திருவையாறு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் துணைச் சபாநாயகருமான எம். ரவிசங்கர், தன்னிடம் புகார் அளிக்க வந்த குடியிருப்பாளர் ஒருவரைத் தாக்கியதாகக் குற்றச்சாட்டு எழுந்துள்ளது. வீராசாமி, பூபாலன் மற்றும் கிறிஸ்டோபர் ஆகியோர் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால், கைது நடவடிக்கைகள் அல்லது பொதுமக்களின் எதிர்ப்புக்குப் பிறகு சிலரை மட்டும் கட்சியிலிருந்து நீக்குவது, முறையான பொறுப்புக்கூறல் கொள்கைக்கு மாற்றாக இருக்க முடியாது. அதிகாரப் பொறுப்புகளில் இத்தகைய நபர்கள் இடம்பெறுவதைத் தடுப்பதற்கு கட்சித் தலைமை என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்ற பெரிய கேள்விக்கும் இது பதிலளிக்கவில்லை.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளில் மிகவும் அவமானகரமான விஷயம் என்னவென்றால், கள்ளக்குறிச்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அருள் விக்னேஷ் தொடர்ந்து சட்டமன்ற உறுப்பினராக நீடித்து வருகிறார். அதே நேரத்தில், மாவட்ட ஆட்சியர் கிட்டத்தட்ட மௌனமாக்கப்பட்டுள்ளார். கள்ளக்குறிச்சி மாவட்டத்தின் திருத்தப்பட்ட வாக்காளர் பட்டியலை வெளியிடுவதற்காகக்கூட அவர் செய்தியாளர்களைச் சந்திக்கவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினரின் நடவடிக்கைகள் குறித்து மாவட்ட ஆட்சியர் முதலமைச்சர் அலுவலகத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு சென்றதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த விவகாரம் குறித்து விசாரணை நடத்தப்படும் என்று அரசு உறுதியளித்துள்ளது. ஆனால், இதுவரை முதல் தகவல் அறிக்கை (FIR) கூட பதிவு செய்யப்படவில்லை.

சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கினால், சட்டமன்றத்தில் ஏற்கெனவே எண்ணிக்கை அடிப்படையில் பலவீனமான நிலையில் இருக்கும் தனது கட்சியின் நிலைமை மேலும் பாதிக்கப்படும் என்று விஜய் அஞ்சுகிறாரா? இறுதிப் பொறுப்பு விஜய்யையே சாரும். ஆனால், முக்கியமான விவகாரங்களில் கட்சித் தலைவர் மௌனம் காப்பதையே தேர்ந்தெடுக்கிறார். இதனால், அவரது அமைச்சர்கள் சிலர் மட்டுமே பேச வேண்டிய நிலை உருவாகியுள்ளது. அவர்களின் முதல் மற்றும் பெரும்பாலும் ஒரே பதில், முந்தைய அரசுகளைக் குறை கூறுவதாகவே இருக்கிறது. ஆட்சியில் இருந்த ஒவ்வொரு கட்சியிலும் குற்றப் பின்னணி கொண்டவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், மற்றவர்களைக் குறை கூறி தப்பித்துக்கொள்வது, தாங்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து மாறுபட்டவர்கள் என்று கூறிக்கொள்ளும் ஒரு கட்சிக்கு அழகல்ல.

விஜய்யின் இந்த மௌனம், அலட்சியமாக மட்டுமல்லாமல், குற்றம் செய்பவர்களுக்கான மறைமுக ஆதரவாகவும் புரிந்துகொள்ளப்படும் அபாயம் உள்ளது. தன்னை மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்ட தலைவராக விஜய் உண்மையிலேயே கருதினால், அவர் நடவடிக்கை எடுப்பது மட்டுமல்லாமல், அந்த நடவடிக்கை உறுதியானதாகவும் தீர்க்கமானதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

நீதிபதி ஜி.ஆர்.சுவாமிநாதனின் ‘பாவ்’ யோசனை!

பெரியார் அறிவுலகத்தில் நடந்த புத்தக மோசடி ‘பாவங்களை’த் தீர்க்க உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஜி.ஆர்.சுவாமிநாதன் ஒரு யோசனையை ‘அருள்வாக்காக’ வழங்கியிருக்கிறார். ‘காஞ்சிப்பெரியவாள்’ நூல்களை பெரியார் அறிவுலகத்தில் அடுக்கி வைத்தால் இந்தப் பாவங்கள் பறந்தே போகும் என்பதுதான் இந்த ஆலோசனை. ‘பெரியவா’ புத்தகங்களை இப்படி அடுக்கி வைத்தால்,

“தீண்டாமை பாவம்,

ஸ்திரீ பாவம்,

ஸ்நான பாவம்,

ஆகார பாவம்,

சமுத்திர பாவம்”

*உள்ளிட்ட அனைத்து ‘பாவங்களும்’ நூலகத்தை தொற்றிக் கொள்ளும் என்பதால் அது வேண்டாம்; **‘மைலார்ட்’**.*

அந்த நூல்கள் உங்கள் சட்ட அலமாரியில் அப்படியே இருப்பதே ஷேமஹரமானது.

ஆக்கிரமிப்பு கோயில்கள் அகற்றப்படுமா?

தமிழ்நாடு முழுதும் நடைபாதைகளில் உள்ள ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுமாறு தமிழ்நாடு அரசுக்கு உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. அதுவும் டிசம்பர்-10ஆம் தேதிக்குள் அகற்ற வேண்டும் என்றும், கெடு வைத்துள்ளது. நடைபாதை ஆக்கிரமிப்புகளாக சென்னையில் கோயில்களே அதிகமாக உள்ளன. போக்குவரத்து நெருக்கடிகளுக்கும் விபத்துக்களுக்கும் காரணங்களாக இந்த கோயில்கள் உள்ளன.

ஏற்கெனவே உச்ச நீதிமன்றம் நடைபாதைக் கோயில்களை அகற்றும் உத்தரவைப் பிறப்பித்து அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் அறிக்கை கேட்டது, ஆனால் எந்த மாநில அரசுகளும் அறிக்கை தரவில்லை. ஆக்கிரமிப்புக் கோயிலிலும் அகற்றப்படவில்லை. ஆக்கிரமிப்புகள் என்றால் நடைபாதை கோயில்களுக்கு பொருந்தாதா? ஆக்கிரமிப்புக் கோயில்களை அரசு நிர்வாகம் அகற்ற முன் வருமா?

கழக ஏட்டுக்கு நன்கொடை

ஆசிரியர்கள் சிவகாமி, சிவக்குமார் முயற்சியில் ஆதரவாளர்கள் மற்றும் கழகத் தோழர்கள் ஒருங்கிணைந்து வாட்ஸ்அப் குழு வழியாக புரட்சிப் பெரியார் முழக்கத்திற்கு மாதம் ரூ. 500 என நன்கொடை திரட்டி வருகின்றனர். ஓராண்டு செயல்திட்டமாக இதைச் செயல்படுத்தி வருகின்றனர். அக்டோபர் மாத நன்கொடையாக ரூ.8,000 வழங்கியுள்ளனர். நன்றியுடன் பெற்றுக் கொண்டோம்.

மணமகன் தேவை

அ. தமிழ்ச்செல்வி (வயது 26), படிப்பு. பி.ஏ, ஆங்கிலம் மற்றும் எல்.எல்.பி, தற்போது அரியலூர் மாவட்டம் செயங்கொண்டம் நீதிமன்றங்களில் இளம் வழக்கறிஞராக பணிசெய்கிறார். இவருக்கு ஜாதிமறுப்பு, கடவுள், மதம் மறுப்பு, சீர்மறுப்பு, தாலி மற்றும் சடங்குகள் மறுப்பு சிந்தனைகொண்ட நன்கு படித்த நல்ல வேலையில் இருக்கிற 30 வயதுக்குள் இருக்கிற திருமணத்திற்கு துணைதேடுகிற வாழ்க்கைத்துணை தேவை.

தொடர்பு எண் 8883086600

Tamil Weekly
Posted at : Pathrika Channel, Egmore RMS Under WPP Posted : November 19, 2026

Owned and Published By : K. Rajendran (Editor), From 29, Journalists Colony, Thiruvalluvar Nagar, Thiruvanmiyur, Chennai - 600 041. Ph : +91 63697 76351
and Printed By : S. Theesmas, at Lilly Soosai Offset, New No.8, Old No.12/1, Mohammed Usain Lane, Royapettah, Chennai - 600 014.

Date Of Publication - Every Thursday Tamil Weekly Reg.No.tn/cc(S)Dn/459/25-27 Licenced To Post Wpp no.tn/PMG(CCR)/WPP-462/25-27
Puratchi Periyar Muzhakkam Registered With The Registrar Of Newspaper For India Under no.tntam/2002/07776